

вѣра безъ любовь не е вѣра. Това е общо казано. Каква трѣбва да бжде любовта? Къмъ кого трѣбва да бжде отправена? Ако срещнете гладенъ човѣкъ, вие ще проявите любовта си къмъ него, като му дадете хлѣбъ. Къмъ жадния ще изявите любовта си, като му дадете вода. Къмъ болния — съ услугитѣ си. Колкото и да говорите и пишете за любовта, ако на гладния не дадете хлѣбъ, на жадния — вода, на болния — здраве, на страдащия — утеха, всичко е безплодно. Човѣкъ храни въ ума си много безплодни мисли, а въ сърдцето си — безплодни чувства, но въ края на краищата толкова много задлъжнява, че не може повече да издържа. Тѣзи мисли и чувства ще го утешаватъ, че волята Божия била такава, че всички хора страдатъ като него и т. н. Това не е никаква философия. Богъ не създаде хората да страдатъ. Отрицателнитѣ прояви — безвѣрието, омразата, злото дойдоха впоследствие. Тѣ сж резултатъ на неразбиране на вътрешния смисълъ на живота.

Следователно, искате ли да се самовъзпитавате, търсете образци за подражаване въ живота и въ природата. Като е работила хиляди години върху своитѣ форми, природата е създала съвършени образци, които служатъ за изучаване. Безъ образци, Божественото учение не може да се възприеме и приложи. Като не търсятъ образци, нѣкои мислятъ, че и безъ тѣхъ може. Тѣ казватъ: Като отидемъ на онзи свѣтъ, ангели ще ни посрещнатъ. И